

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 25 lipca 2006 r. (26.07)
(OR. en)**

11984/06

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2006/0134 (CNS)**

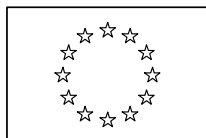
PECHE 238

WNIOSEK

od:	Komisja Europejska
data:	24 lipca 2006 r.
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów

Delegacje otrzymują w załączeniu wniosek Komisji przekazany wraz z pismem przewodnim od pana dyrektora Jordiego AYETA PUIGARNAUA do pana Javiera SOLANY, Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela.

Załącznik: COM(2006) 411 wersja ostateczna

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 24.7.2006
KOM(2006) 411 wersja ostateczna

2006/0134 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz
połowów tych zasobów**

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Zgodnie z opinią naukową wydaną ostatnio przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) dwa stada dorsza w Morzu Bałtyckim są pozyskiwane w sposób naruszający równowagę biologiczną. We wschodnim stadzie dorsza w podobszarach ICES 25 - 32 występuje śmiertelność połowowa na poziomie, który zmniejszył liczebność stada do stopnia, w którym może ono nie być w stanie w naturalny sposób odnowić się przez rozmnażanie i w związku z tym jest zagrożone wyginięciem. Zachodnie stado w podobszarach ICES 22 - 24, mimo iż znajduje się w nieco lepszym stanie, jest również narażone na bardzo wysoki poziom połowów, w wyniku czego odłów jest dużo niższy od odłowu, który potencjalnie można by osiągnąć długoterminowo.

W związku z powyższym, celem wniosku jest ustanowienie wieloletniego planu długoterminowego zarządzania połowami zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim tak, aby zagwarantować, że eksploatacja zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim jest zgodna z ogólnym celem wspólnej polityki rybołówstwa, jakim jest zapewnienie zrównoważonych warunków ekonomicznych, środowiskowych i społecznych.

- **Kontekst ogólny**

Międzynarodowa Komisja Rybołówstwa Morza Bałtyckiego (IBSFC) przyjęła w 2003 r. plan zarządzania połowami zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim. Plan zarządzania określał cele i zawierał procedury dla ustanawiania całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) w odniesieniu do tych dwóch stad, środki techniczne mające na celu ograniczenie nakładu połowowego i poprawę selektywności w połowach dorsza oraz zobowiązanie do dalszej współpracy w zakresie kontroli i egzekwowania.

Opinia wydana przez ICES wskazuje na szereg słabych punktów planu zarządzania i pokazuje, że obecnie istnieją duże trudności związane z jego wdrożeniem. Największym problemem jest uzależnienie poziomów połowów na następny rok od opinii naukowej i poleganie na wdrożeniu uzgodnionych TAC i kwot.

Z powodu niepewności przy ocenie wielkości zasobów ICES nie jest w stanie przedstawić prognoz dotyczących połowów z dokładnością konieczną do wdrożenia planu.

Powodzenie planu zarządzania IBSFC zależy od wdrożenia i egzekwowania TAC i kwot. Wyraźnie widać jednak, że uzgodnione kwoty nie są przestrzegane i mają miejsce niezgłaszane wyładunki znacznych ilości dorsza, w szczególności pochodzącego ze stada wschodniego. Według szacunków ICES w ostatnich latach nie zostało zgłoszonych około 35 % - 45 % wyładunków dorsza pochodzącego ze stada wschodniego.

Na Morzu Bałtyckim obowiązuje szereg środków technicznych mających wpływ na połowy dorsza. Środki te obejmują obszary/sezony zamknięte w celu ograniczenia nakładu połowowego oraz środki w zakresie stosowanych narzędzi połowowych w celu zwiększenia selektywności połowów. W szczególności wprowadzenie sieci typu

BACOMA (sieć z oknem wyjściowym z kwadratowymi oczkami w worku włoka) wywarło pozytywny wpływ i zmniejszyło połowy niewymiarowego dorsza. Wprowadzone środki techniczne nie były jednak wystarczające, aby rozwiązać problem połowów na poziomie naruszającym równowagę biologiczną.

Podsumowując, nie jest możliwe wdrożenie i egzekwowanie obecnego planu zarządzania IBSFC. Konieczne jest zatem dokonanie przeglądu planu zarządzania.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ustanawia ogólne ramy dla zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa i określa sytuacje, w których Rada przyjmuje plany zarządzania.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/05 z dnia 21 grudnia 2005 r. wyznacza wszystkie stałe środki techniczne dla zachowania zasobów rybołówstwa w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund. Dalsze środki techniczne związane z długoterminowym zarządzaniem zasobami dorsza są natomiast zawarte w niniejszym wniosku. Proponuje się między innymi wprowadzenie obszarów i sezonów, w których obowiązuje zakaz połowu dorsza.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 52/2006 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalające wielkości dopuszczalne połowów i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego na 2006 r. zawiera szereg tymczasowych przepisów dotyczących zarządzania połowami dorsza w Bałtyku. Przepisy, które są istotne z punktu widzenia zarządzania zasobami dorsza, zostały zawarte w niniejszym wniosku.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Cel wniosku, jakim jest zrównoważony rozwój, jest spójny z polityką Wspólnoty w zakresie ochrony środowiska, w szczególności z elementami tej polityki dotyczącymi ochrony naturalnych siedlisk i zachowania zasobów naturalnych.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENA WPLYWU

- Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Niniejszy wniosek opiera się na szeregu konsultacji przeprowadzonych z państwami członkowskimi oraz przedstawicielami zainteresowanych stron.

We wrześniu 2004 r. Komisja wydała nieoficjalny dokument skierowany do państw członkowskich i zainteresowanych stron, w którym poruszone zostały kwestie związane zarządzaniem połowami dorsza i elementy, które można włączyć do planu zarządzania. Ten nieoficjalny dokument był przedmiotem dyskusji z państwami członkowskimi na nieformalnym spotkaniu w dniu 5 października 2004 r. Ogólnie dokument został przyjęty pozytywnie. Wszystkie państwa członkowskie poparły opracowanie nowego planu zarządzania zasobami dorsza, który obejmowałby system ograniczeń nakładu połowowego. Poparcie to zostało potwierdzone na grudniowym

spotkaniu Rady ds. Rybołówstwa, podczas którego Rada i Komisja wydały wspólne oświadczenie zobowiązując się do opracowania w 2005 r. długoterminowego planu zarządzania zasobami dorsza bałtyckiego obejmującego plan odtworzenia zasobów dorsza we wschodniej części Morza Bałtyckiego.

W następstwie wydanego wspólnie z Radą oświadczenia, Komisja wydała poprawiony nieoficjalny dokument w kwietniu 2005 r. Dokument ten był przedmiotem dyskusji z zainteresowanymi stronami na regionalnym seminarium zorganizowanym w Brukseli w dniu 3 maja, a z państwami członkowskimi w dniu 6 czerwca.

Zarówno zainteresowane strony jak i państwa członkowskie poparły ogólny zarys planu zarządzania zawartego w nieoficjalnym dokumencie. Poruszono ważne kwestie, takie jak potrzeba stopniowego ograniczania eksploatacji do poziomów, które zapewnią długotrwałe zrównoważenie, oraz znaczenie wprowadzenia takiego systemu zarządzania nakładem połowowym, który sektor rybołówstwa będzie mógł zaakceptować. W tym względzie ani państwa członkowskie, ani zainteresowane strony nie mogły zgodzić się na system podobny do systemu „dni przebywania poza portem”, który obecnie obowiązuje na Morzu Północnym i na zachód od Szkocji.

Na podstawie odpowiedzi uzyskanych od państw członkowskich i zainteresowanych stron oraz biorąc pod uwagę nową opinię naukową ICES, Komisja opracowała projekt wniosku w sprawie rozporządzenia Rady. Konsultacje z zainteresowanymi stronami na temat projektu wniosku przeprowadzono w dniu 23 sierpnia, a z państwami członkowskimi w ramach corocznej sesji IBSFC w dniach 5 - 9 września.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki zostały one uwzględnione

- **Gromadzenie danych i wykorzystanie wiedzy fachowej**

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wniosek

ICES i STECF zostały poproszone o wydanie opinii naukowej na temat długoterminowego zarządzania połowami dorsza w Morzu Bałtyckim, a w szczególności na temat odpowiednich zasad odłowu, które należy zastosować w fazie odtwarzania oraz po odtworzeniu zasobów. Wniosek opiera się na otrzymanych opiniach.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

W wydanych opiniach nie wspomina się o potencjalnie poważnych zagrożeniach związanych z wdrożeniem planu, które mogłyby mieć nieodwracalne skutki.

Według opinii ICES i STECF, aby zapewnić wysoki odłów i niskie zagrożenie dla zasobów, śmiertelność połowowa powinna zostać znacznie obniżona. W opiniach tych stwierdza się ponadto, że stopniowe podejście, przy którym nakład połowowy jest krok po kroku zmniejszany do zalecanych poziomów na przestrzeni wielu lat, z dużym prawdopodobieństwem doprowadzi do osiągnięcia zrównoważonych poziomów połowów, jeżeli zostanie w pełni wdrożony i będzie egzekwowany.

Sposób udostępnienia porad ekspertów

Opinia ICES i STECF jest ogólnie dostępna na stronach internetowych tych instytucji.

- Ocena wpływu

Proponowany środek, jeżeli zostanie wdrożony, doprowadzi do:

- a) w odniesieniu do zasobów dorsza:
 - odbudowy zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim do zrównoważonych poziomów i utrzymania tych poziomów w przyszłości
 - zmiany w składzie wiekowym ryb w kierunku ryb starszych i większych
- b) w odniesieniu do innych zasobów:
 - ograniczenia śmiertelności połowowej zasobów (głównie zasobów płastugokształtnych) poławianych razem z dorszem w ramach połowów przydennych
 - w odniesieniu do tych powiązanych zasobów nie jest dostępna ocena analityczna i nie można dokonać oceny wpływu zmniejszonej śmiertelności połowowej na rozwój zasobu i połowy
- c) w odniesieniu do nakładu połowowego:
 - ogólnego zmniejszenia nakładu połowowego w segmentach floty zajmujących się połowami gatunków przydennych w Morzu Bałtyckim
- d) w odniesieniu do wpływu połowów na środowisko:
 - zmniejszenie wpływu połowów gatunków przydennych na środowisko
- e) w odniesieniu do sektora połowów:
 - połowów dorsza na stałym poziomie w okresie odbudowy oraz do zwiększonych połowów w późniejszym okresie
 - zwiększonego nakładu połowowego na jednostkę

Skutki ekonomiczne planu zarządzania na sektor rybołówstwa zależą od sposobu wdrożenia planu przez państwa członkowskie. Śmiertelność połowowa przedmiotowych dwóch stad jest obecnie na poziomie dwu- i trzykrotnie przekraczającym zaproponowane wartości docelowe i aby osiągnąć te wartości docelowe, nakład połowowy będzie musiał zostać proporcjonalnie zmniejszony. Dlatego plan, jeżeli zostanie wdrożony, doprowadzi do stopniowego zmniejszenia nakładu połowowego o 50 % - 75 %. Przy niezmiennych możliwościach floty połowowej oznacza to, że okresy, w których zezwala się na połowy gatunków przydennych, zostaną proporcjonalnie ograniczone. Jeżeli jednak możliwości segmentów floty zajmujących się połowami dorsza zostaną zmniejszone, np. w wyniku przeprowadzenia programów wycofywania z eksploatacji, ograniczenia okresów, w

których zezwala się na połowy gatunków przydennych, będą mniejsze.

3) PRAWNE ASPEKTY NINIEJSZEGO WNIOSKU

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 37 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Kiedy w 2002 r. dokonano reformy wspólnej polityki rybołówstwa, a do rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 wprowadzono art. 5 (Plany odbudowy) i art. 6 (Plany zarządzania) w centrum uwagi leżało zarządzanie pojedynczymi stadami, co do których istniała pilna potrzeba zastosowania środków odnowienia zasobów. Takie stada wymagały innego podejścia niż zasoby mieszczące się w granicach bezpiecznych limitów biologicznych.

Niemniej jednak niektóre gatunki ryb są ze sobą ściśle powiązane i wymagają wspólnego podejścia w zakresie zarządzania tak, aby móc określić długoterminowe cele i opracować skuteczne ramy zarządzania. Ponieważ oba stada dorsza będące przedmiotem niniejszego wniosku są poławiane przez te same statki rybackie, wieloletni plan długoterminowego zarządzania musi być stosowany do obu stad jednocześnie, mimo iż stan zachowania tych stad jest różny.

Zdarza się, że stan zasobów rybnych kształtuje się bezpośrednio przy bezpiecznych limitach biologicznych i że wielkość stada waha się z roku na rok, przekraczając te limity bądź jeszcze się w nich mieszcząc. Ponieważ taka sytuacja może się zdarzyć podczas realizacji niniejszego planu, należy przewidzieć w nim pewną elastyczność, umożliwiającą jednocześnie zachowanie zrównoważonych poziomów zasobów. W związku z powyższym niniejszy wniosek nie może zostać przyjęty zgodnie z przepisami art. 5 i 6 rozporządzenia 2371/2002, mimo iż wniosek ten bazuje na tej samej zasadzie, na której opierają się te artykuły.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów

Zasoby dorsza w Morzu Bałtyckim występują w prawie całym Morzu Bałtyckim i znajdują się w wodach terytorialnych wszystkich nadbałtyckich państw członkowskich. Działania podejmowane przez pojedyncze państwa członkowskie nie wystarczą, aby zapewnić, że eksploatacja zasobów dorsza jest zgodna z celami wspólnej polityki rybołówstwa; dlatego konieczne jest podjęcie działań na poziomie Wspólnoty.

Do tej pory połowami dorsza zarządzano za pomocą całkowitych dopuszczalnych połowów wspartych środkami technicznymi. Środki te okazały się niewystarczające, aby ograniczyć eksploatację do zrównoważonego poziomu i konieczne są dodatkowe środki na poziomie Wspólnoty. Proponowane środki przewidują - oprócz corocznego dostosowywania całkowitych dopuszczalnych połowów - stopniowe zmniejszanie

nakładu połowowego. Środkom tym towarzyszą środki w zakresie monitorowania, inspekcji i nadzoru.

4) WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie powoduje żadnych konsekwencji finansowych dla budżetu Wspólnoty.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Klauzula przeglądu/weryfikacji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

Wniosek zawiera klauzulę weryfikacji.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Wniosek ustanawia plan odbudowy zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim i zarządzania nimi zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa. Aby osiągnąć powyższe cele, eksploatacja zasobów dorsza musi zostać zmniejszona do poziomów, które z dużym prawdopodobieństwem zapewnią odbudowę zasobów do takich poziomów biomasy zasobów dorsza, które zagwarantują stabilne poziomy TAC i wysoki odłów. W związku z powyższym, celem jest osiągnięcie poziomów śmiertelności połowowej, które są na tyle niskie, aby umożliwić odbudowę zasobów do zrównoważonego poziomu i na tyle wysokie, aby zapewnić wysoki odłów.

Zaproponowane minimalne poziomy śmiertelności połowowej opierają się na opinii naukowej ICES i odzwierciedlają obecną sytuację biologiczną w Morzu Bałtyckim. Wniosek zawiera klauzulę weryfikacji w celu zapewnienia możliwości wprowadzenia zmian w minimalnych poziomach śmiertelności połowowej, jeżeli okaże się to stosowne w świetle nowych informacji i opinii naukowych.

Mechanizm służący osiągnięciu tych celów składa się z dwóch elementów. Do momentu osiągnięcia celów nakład połowowy i śmiertelność połowowa będą musiały być rocznie zmniejszane o 10 %. Szczegółowe przepisy opisują sposób dostosowywania nakładu połowowego i sposób wykorzystania informacji naukowych przy ustalaniu całkowitych dopuszczalnych połowów odpowiadających tym nakładom połowowym.

Plan zawiera przepisy przewidujące dokonywanie co trzy lata przeglądu wyników i stosowności tych ustaleń w zakresie zarządzania.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z ostatnią opinią naukową Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) zasoby dorsza w podobszarach ICES 25 – 32 na Morzu Bałtyckim zmniejszyły się do poziomu, na którym ograniczona jest ich zdolność reprodukcyjna, a zasoby te są poławiane w sposób naruszający równowagę biologiczną.
- (2) Zgodnie z ostatnią opinią naukową ICES zasoby dorsza w podobszarach ICES 22, 23 i 24 Morza Bałtyckiego są nadmiernie eksploatowane i osiągnęły poziom, na którym istnieje zagrożenie ograniczonej zdolności reprodukcyjnej.
- (3) Należy podjąć działania w celu opracowania wieloletniego planu zarządzania połowami zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim.
- (4) Celem planu jest zapewnienie możliwości eksploatacji zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim na warunkach gwarantujących zrównoważenie ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 przewiduje między innymi, że aby osiągnąć ten cel Wspólnota ma zastosować ostrożne podejście poprzez podjęcie środków mających na celu ochronę i zachowanie zasobów, zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji oraz ograniczenie do minimum wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie. Wspólnota powinna mieć na celu stopniowe wdrażanie opartego na ekosystemie podejścia do zarządzania rybołówstwem oraz powinna wnieść wkład w skuteczną działalność połowową w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa, zapewniając odpowiedni standard życia dla tych, którzy zależni są od połowów dorsza w Morzu Bałtyckim, i biorąc pod uwagę interesy konsumentów.

¹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

- (6) Aby osiągnąć ten cel, stado wschodnie musi zostać odtworzone do bezpiecznych limitów biologicznych, a w odniesieniu do obu stad muszą zostać zapewnione poziomy, przy których utrzymana jest ich pełna zdolność reprodukcyjna i można osiągnąć najwyższe długoterminowe odłowy.
- (7) Może to zostać osiągnięte przez opracowanie odpowiedniej metody stopniowego zmniejszania nakładu połowowego w połowach dorsza do poziomów zgodnych z wyznaczonym celem oraz przez ustalanie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) zasobów dorsza na poziomach zgodnych z nakładem połowowym.
- (8) Ponieważ przyłowy dorsza podczas połowów śledzia i szprota oraz podczas połowów łososia z użyciem sieci skrzelowych i sieci oplątujących są niewielkie, połowy te nie powinny podlegać stopniowemu zmniejszaniu nakładu połowowego.
- (9) W celu zapewnienia stabilnego poziomu wielkości dopuszczalnych połowów należy ograniczyć różnice występujące w poziomie TAC z roku na rok.
- (10) Właściwym sposobem wdrożenia kontroli nakładu połowowego jest uregulowanie długości okresów, w których zezwala się na połowy dorsza
- (11) Oprócz środków kontroli ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych³, rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁴ i rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającym szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie⁵, lub w drodze odstępstwa od tych środków, konieczne są dalsze środki kontroli w celu zapewnienia zgodności ze środkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wieloletni plan w odniesieniu do następujących zasobów dorsza (zwanymi dalej „przedmiotowymi zasobami dorsza”) oraz do połowów tych zasobów:

³ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, str. 7.

⁴ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁵ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1.

- a) dorsz zamieszkujący podobszary 22, 23 i 24;
- b) dorsz zamieszkujący podobszary 25 – 32.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wspólnotowych statków rybackich (statki Wspólnoty) połowiących na Morzu Bałtyckim oraz do nadbałtyckich państw członkowskich (zwanym dalej „zainteresowanymi państwami członkowskimi”).

Artykuł 3

Definicje

Oprócz definicji zawartych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2187/05, do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) strefy Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) zostały określone w rozporządzeniu (EWG) nr 3880/91;
- b) „Morze Bałtyckie” odnosi się do obszarów ICES IIIb, IIIc oraz IIId;
- c) „całkowite dopuszczalne połowy (TAC)” oznacza roczną ilość ryb, którą można odłowić z każdego zasobu;
- d) VMS oznacza systemy monitorowania statków (ang. *Vessel Monitoring Systems*, VMS) zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków⁶.

ROZDZIAŁ II

CELE

Artykuł 4

Cele

Plan zapewnia zrównoważoną eksploatację przedmiotowych zasobów dorsza przez stopniowe zmniejszanie i utrzymywanie śmiertelności połowowej na poziomie nie przekraczającym:

- 1) 0,6 dla ryb w wieku 3-6 lat w odniesieniu do zasobów dorsza w podobszarach 22, 23 i 24; oraz

⁶ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 17.

- 2) 0,3 dla ryb w wieku 4-7 lat w odniesieniu do zasobów dorsza w podobszarach 25 – 32.

ROZDZIAŁ III CAŁKOWITE DOPUSZCZALNE POŁOWY

Artykuł 5

Ustanawianie TAC

1. Każdego roku Rada, w oparciu o wniosek Komisji, podejmuje większością kwalifikowaną decyzję o całkowitych dopuszczalnych połowach przedmiotowych zasobów dorsza w kolejnym roku.
2. Całkowite dopuszczalne połowy przedmiotowych zasobów dorsza ustanawia się zgodnie z art. 6 i 7.

Artykuł 6

Procedura ustanawiania całkowitych dopuszczalnych połowów przedmiotowych zasobów dorsza

1. Rada przyjmuje całkowite dopuszczalne połowy (TAC) przedmiotowych zasobów dorsza, które według naukowej oceny przeprowadzonej przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) odpowiadają wyższej wartości spośród:
 - a) TAC, który doprowadzi w roku jego stosowania do obniżenia o 10 % poziomu śmiertelności połowowej w stosunku do szacowanego poziomu śmiertelności połowowej w roku poprzednim;
 - b) TAC, który doprowadzi do poziomu śmiertelności połowowej określonego w art. 4.
2. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do przyjęcia TAC przekraczającego TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada przyjmuje TAC na poziomie TAC z roku poprzedniego powiększony o 15 %.
3. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do przyjęcia TAC niższego od TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada przyjmuje TAC na poziomie TAC z roku poprzedniego pomniejszony o 15 %.
4. Ustęp 3 nie ma zastosowania w przypadku, gdy zgodnie z naukową oceną przeprowadzoną przez STECF poziom śmiertelności połowowej w roku stosowania TAC przekroczy wartość 1 rocznie dla ryb w wieku 3-6 lat w odniesieniu do zasobu dorsza w podobszarach 22, 23 i 24 lub wartość 0,6 rocznie dla ryb w wieku 4-7 lat w odniesieniu do zasobu dorsza w podobszarach 25 – 32.

Artykuł 7

Odstępstwo od artykułu 6

W drodze odstępstwa od art. 6 Rada może przyjąć TAC niższy niż TAC wynikający z zastosowania art. 6, jeżeli uzna to za stosowne.

ROZDZIAŁ IV OGRANICZENIE NAKŁADU POŁOWOWEGO

Artykuł 8

Procedura określania okresów, w których dozwolone są połowy z użyciem narzędzi połowowych o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 90 mm lub za pomocą lin dennych

1. Zakazuje się połowów z użyciem włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących lub trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym 90 mm, albo za pomocą lin dennych:
 - a) od dnia 15 marca do dnia 14 maja w podobszarach 22, 23 i 24, oraz
 - b) od dnia 15 czerwca do dnia 14 września w podobszarach 25 - 27.
2. Każdego roku Rada podejmuje większością kwalifikowaną decyzję o dodatkowych okresach w kolejnym roku, w których obowiązuje zakaz połowów z użyciem narzędzi połowowych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 i 4.
3. W przypadku, gdy według szacunków STECF poziom śmiertelności połowowej jednego z przedmiotowych zasobów dorsza przekracza o przynajmniej 10 % minimalny poziom śmiertelności połowowej określony w art. 4, łączną liczbę dni, kiedy połowy z użyciem narzędzi połowowych, o których mowa w ust. 1, są dozwolone, zmniejsza się o 10 % w stosunku do łącznej liczby dni, kiedy połowy są dozwolone, w roku bieżącym.

4. W przypadku, gdy według szacunków STECF poziom śmiertelności połowowej jednego z przedmiotowych zasobów dorsza przekracza o mniej niż 10 % minimalny poziom śmiertelności połowowej określony w art. 4, łączna liczba dni, kiedy połowy z użyciem narzędzi połowowych, o których mowa w ust. 1, są dozwolone, jest równa łącznej liczbie dni, kiedy połowy są dozwolone, w roku bieżącym pomnożonej przez minimalny poziom śmiertelności połowowej określony w art. 4 i podzielonej przez poziom śmiertelności połowowej oszacowany przez STECF.
5. Na wniosek Komisji państwa członkowskie dostarczają opis systemu zastosowanego w celu zapewnienia zgodności z przepisami ust 2, 3 i 4.
6. W drodze odstępstwa od ust. 1 - 4 zezwala się statkom Wspólnoty o długości całkowitej mniejszej niż 12 m na zatrzymywanie na pokładzie i wyładunek do 10 % żywej wagi dorsza w przypadku połowów z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających i/lub trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 110 mm.

Artykuł 9

Procedura odzyskiwania dni połowowych

1. Komisja może ponownie przydzielić państwom członkowskim dni połowowe, w których zezwala się na połowy dorsza w obszarach określonych w art. 8 ust. 1, na podstawie:
 - a) trwałego zaprzestania działalności połowowej w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. w danym obszarze zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999;
 - b) ostatecznego wycofania się z danego obszaru.
2. Dodatkowa liczba dni przyznana statkom w ramach danej kategorii narzędzi połowowych jest wprost proporcjonalna do odnotowanej w 2005 r. zdolności połowowej mierzonej w kilowatodniach wycofanych statków stosujących dane narzędzia połowowe w stosunku do porównywalnego poziomu nakładu połowowego odnotowanego przez wszystkie statki stosujące te narzędzia w 2005 r. Jeśli w wyniku obliczeń otrzymano dni niepełne, są one zaokrąglane w górę lub w dół do najbliższego pełnego dnia.
3. Państwa członkowskie pragnące skorzystać z przydziałów określonych w ust. 1 i 2 zwracają się do Komisji z wnioskiem załączając sprawozdania zawierające szczegóły dotyczące trwałego zaprzestania danej działalności połowowej. Na podstawie takiego wniosku Komisja może zmienić okresy połowowe przyznane temu państwu członkowskiemu, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 10

Obszarowe ograniczenia połowów

1. Od dnia 31 maja do dnia 31 października zabrania się prowadzenia wszelkiej działalności połowowej w granicach obszaru zamkniętego loksodromami kolejno łączącymi punkty o następujących współrzędnych geograficznych, mierzonych zgodnie z układem współrzędnych WGS84:

a) Obszar 1:

- 55°45'N, 15°30'E
- 55°45'N, 16°30'E
- 55°00'N, 16°30'E
- 55°00'N, 16°00'E
- 55°15'N, 16°00'E
- 55°15'N, 15°30'E
- 55°45'N, 15°30'E

b) Obszar 2:

- 55°00'N, 19°14'E
- 54°48'N, 19°20'E
- 54°45'N, 19°19'E
- 54°45'N, 18°55'E
- 55°00'N, 19°14'E

c) Obszar 3:

- 56°13'N, 18°27'E
- 56°13'N, 19°31'E
- 55°59'N, 19°13'E
- 56°03'N, 19°06'E
- 56°00'N, 18°51'E
- 55°47'N, 18°57'E
- 55°30'N, 18°34'E
- 56°13'N, 18°27'E.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 dozwolone są połowy z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających i trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 157 mm, albo połowy haczykowe. W przypadku połowów haczykowych dorsz nie jest zatrzymywany na pokładzie.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE, INSPEKCJA I NADZÓR

Artykuł 11

Specjalne zezwolenie na połów dorsza w Morzu Bałtyckim

1. W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁷, wszystkie statki wspólnotowe o całkowitej długości równej lub większej niż osiem metrów przewożące na pokładzie lub stosujące jakiegokolwiek narzędzia do połowów dorsza w Morzu Bałtyckim zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005 muszą posiadać specjalne zezwolenie na połów dorsza w Morzu Bałtyckim.
2. Państwa członkowskie wydają specjalne zezwolenia na połów dorsza, o których mowa w ust. 1, wyłącznie statkom Wspólnoty, które w 2005 r. posiadały specjalne zezwolenie na połów dorsza na Morzu Bałtyckim zgodnie z pkt 6.2.1 załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 27/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalającego wielkości dopuszczalne połowów na 2005 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty, oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe⁸. Państwo członkowskie może jednak wydać specjalne zezwolenie na połów dorsza statkowi Wspólnoty pływającemu pod banderą tego państwa członkowskiego, który nie posiadał specjalnego zezwolenia połowowego w 2005 r., jeżeli zapewni ono, że połowy z użyciem narzędzi, o których mowa w ust. 1., w Morzu Bałtyckim zostaną zmniejszone przynajmniej o równoważną zdolność mierzoną w kilowatach (kW).
3. Każde państwo członkowskie, którego to dotyczy, sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających specjalne zezwolenie na połów dorsza na Morzu Bałtyckim, oraz udostępnia ten wykaz na swojej oficjalnej stronie internetowej.
4. Kapitan statku rybackiego lub jego upoważniony przedstawiciel, którym państwo członkowskie wydało specjalne zezwolenie na połów dorsza w Morzu Bałtyckim, przechowuje kopię takiego zezwolenia na pokładzie statku rybackiego.

Artykuł 12

Dzienniki połowowe

1. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki

⁷ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, str. 7.

⁸ Dz.U. L 12 z 14.1.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1936/2005 (Dz.U. L 311 z 26.11.2005, str. 1).

rybołówstwa⁹, kapitanowie wszystkich statków Wspólnoty o całkowitej długości równej lub większej niż osiem metrów prowadzą dziennik połowowy zawierający informacje dotyczące wykonywanych czynności, zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do statków wyposażonych w system monitorowania statków (VMS) państwa członkowskie za pomocą danych VMS sprawdzają, czy informacje otrzymane w ośrodku monitorowania rybołówstwa (FMC) odpowiadają informacjom o wykonanych czynnościach zawartych w dzienniku połowowym. Takie kontrole krzyżowe są zapisywane w formie danych komputerowych i przechowywane przez okres trzech lat.
3. Każde państwo członkowskie zamieszcza i udostępnia na swojej oficjalnej stronie internetowej szczegółowe informacje na temat dostarczania dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych i uprzednich zgłoszeń, jak określono w art. 18 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Zapis elektroniczny i przekazywanie danych dotyczące połowów

1. W drodze odstępstwa od art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie¹⁰ na pokładzie statków wyposażonych w VMS mogą być zainstalowane komputerowe urządzenia do zapisu danych, które zostały zatwierdzone przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery, służące do elektronicznego zapisu i przekazu informacji związanych z działalnością połowową, których zapis w dzienniku połowowym jest obowiązkowy.
2. Statki, o których mowa w ust. 1, przekazują wszystkie zapisane informacje związane z działalnością połowową, których zapis w dzienniku połowowym jest obowiązkowy, do ośrodka monitorowania rybołówstwa (FMC) państwa członkowskiego bandery. FMC państwa członkowskiego bandery gwarantuje, że takie dane są zapisywane w formie danych komputerowych i przechowywane przez okres trzech lat.
3. Państwa członkowskie gwarantują, że FMC otrzymuje informacje, o których mowa w ust. 2, przynajmniej raz dziennie lub - jeśli wymaga tego FMC - w krótszych odstępach czasu.
4. Państwo członkowskie bandery przekazuje informacje otrzymane zgodnie z ust. 2 do FMC państwa nadbrzeżnego codziennie w okresie, kiedy jego statki rybackie

⁹ L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

¹⁰ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

znajdują się na wodach terytorialnych tego państwa nadbrzeżnego. FMC państwa nadbrzeżnego może zażądać przekazywania informacji w krótszych odstępach czasu.

Artykuł 14

Zapis danych dotyczących nakładu połowowego

1. Statki rybackie przekazują informacje przewidziane w art. 19b rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 do FMC państwa członkowskiego bandery; a dane te są zapisywane w komputerowej bazie danych, o której mowa w art. 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2244/2003.
2. Artykułu 19b rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 nie stosuje się do statków wyposażonych w VMS.

Artykuł 15

Monitorowanie i kontrola nakładu połowowego

1. Właściwy organ państwa członkowskiego bandery monitoruje i kontroluje zgodność z:
 - a) ograniczeniami nakładu połowowego przewidzianymi w art. 8 ust. 1 i 2;
 - b) ograniczeniami połowów przewidzianymi w art. 10.
2. Każde państwo członkowskie do dnia 31 stycznia każdego roku sporządza i prowadzi wykaz statków podlegających przepisom art. 8 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia i udostępnia go na swojej oficjalnej stronie internetowej. Wykaz zawiera liczbę dni kalendarzowych wykorzystanych przez każdy statek na obszarach określonych w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, jest codziennie aktualizowany tak, aby odzwierciedlał liczbę dni wykorzystanych przez każdy statek.

Artykuł 16

Margines tolerancji w dzienniku połowowym

W drodze odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2807/83 dopuszczalny margines tolerancji przy szacowaniu ilości (w kilogramach) ryb podlegających TAC i zatrzymanych na pokładzie statków wynosi 8 % wartości zapisanej w dzienniku połowowym.

W odniesieniu do połowów, które są wyładowywane bez sortowania, dopuszczalny margines tolerancji przy szacowaniu ilości wynosi 8 % całkowitych ilości zatrzymanych na pokładzie.

Artykuł 17

Wejście na szczególne obszary i wyjście z tych obszarów

1. Statek rybacki może rozpocząć działalność połowową na wodach wspólnotowych w podobszarze 22-24 (obszar A) lub podobszarach 25-27 (obszar B) mając na pokładzie mniej niż 100 kg dorsza.
2. Jeżeli statek rybacki wychodzi z obszaru A, obszaru B lub podobszaru 28-32 (obszar C) mając na pokładzie ponad 100 kg dorsza, statek taki:
 - a) kieruje się bezpośrednio do portu na terenie obszaru, gdzie dokonano połowu, i tam następuje wyładunek ryb, lub
 - b) kieruje się bezpośrednio do portu poza terenem obszaru, gdzie dokonano połowu, i tam następuje wyładunek ryb.
 - c) W momencie opuszczania obszaru, gdzie dokonano połowu, sieci są składowane zgodnie z następującymi warunkami tak, aby nie mogły być łatwo użyte:
 - (i) sieci, obciążniki i podobne narzędzia są odłączone od desek trałowych oraz drutów i lin holowniczych i podciągowych,
 - (ii) sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem, są solidnie przymocowane do części nadbudówki.

Artykuł 18

Uprzednie zgłoszenie

1. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego wychodzącego z obszaru A, obszaru B lub obszaru C i posiadającego na pokładzie ponad 300 kg dorsza zgłasza odpowiedniemu organowi państwa członkowskiego bandery na dwie godziny przed wypłynięciem z obszaru:
 - a) godzinę i pozycję wyjścia z obszaru,
 - b) ilości gatunków (w żywej wadze) w odniesieniu do wszystkich połowów zatrzymanych na pokładzie.

Z tego obowiązku zwolnione są statki podlegające art. 13 niniejszego rozporządzenia.

2. Zgłoszenie przewidziane w ust. 1 może również zostać dokonane przez przedstawiciela kapitana wspólnotowego statku rybackiego.
3. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, kapitan lub upoważniony przedstawiciel kapitana statku Wspólnoty, na którego pokładzie znajduje się dorsz w ilościach przekraczających 300 kg żywej wagi, informuje

właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dokonany zostanie wyładunek, na co najmniej godzinę przed wejściem do miejsca wyładunku o:

- a) nazwie miejsca wyładunku;
- b) przewidywanej godzinie przybycia do miejsca wyładunku,
- c) ilości gatunków (w żywej wadze) w odniesieniu do wszystkich połowów zatrzymanych na pokładzie.

Artykuł 19

Wyznaczone porty

1. W przypadku, gdy na statku znajduje się dorsz w ilości przekraczającej 750 kg żywej wagi, wyładunku tego dorsza można dokonywać wyłącznie w wyznaczonych portach.
2. Każde państwo członkowskie może wyznaczyć porty wyładunku dorsza bałtyckiego w ilościach przekraczających 750 kg.
3. W terminie 15 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie, które sporządziło wykaz wyznaczonych portów, prowadzi i udostępnia ten wykaz na swojej oficjalnej stronie internetowej.

Artykuł 20

Ważenie dorsza przy pierwszym wyładunku

1. Statki rybackie, na których pokładzie znajduje się ponad 100 kg dorsza, rozpoczynają wyładunek dopiero po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów miejsca wyładunku.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą zażądać, aby ważenie dorsza złowionego w Morzu Bałtyckim i wyładowanego w tym państwie członkowskim odbywało się w obecności kontrolerów, przed odtransportowaniem dorsza z portu wyładunku.

Artykuł 21

Wartości odniesienia dla inspekcji

Każde państwo członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim opracowuje szczególne wartości odniesienia dla inspekcji. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi, po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo udoskonalane do czasu osiągnięcia docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku I.

Artykuł 22

Zakaz tranzytu i przeladunku

1. Zakazuje się tranzytu przez obszary zamknięte dla połowu dorsza, chyba że narzędzia połowowe na pokładzie są umocowane i składowane w bezpieczny sposób, zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. c).
2. Przeladunek dorsza odbywa się wyłącznie w portach wyznaczonych do tego celu przez właściwe organy.
3. Każde państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz portów wyznaczonych do przeladunku i udostępnia go na swojej oficjalnej stronie internetowej.

Artykuł 23

Transport dorsza bałtyckiego

W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitan statku rybackiego o całkowitej długości równej lub większej niż osiem metrów wypełnia deklarację wyładunkową, jeżeli ryba jest przewożona do innego miejsca niż miejsce wyładunku lub przywozu.

Deklaracja wyładunkowa towarzyszy dokumentom przewidzianym w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 24

Wspólny nadzór i wymiana inspektorów

1. Zainteresowane państwa członkowskie podejmują wspólne działania z zakresu inspekcji i nadzoru oraz ustanawiają w tym celu wspólne procedury operacyjne.
2. Państwa członkowskie zaangażowane we wspólne działania z zakresu inspekcji i nadzoru gwarantują, że inspektorzy z każdego z uczestniczących państw członkowskich zostają zaproszeni do udziału przynajmniej w tych działaniach.
3. We wspomnianych wspólnych działaniach z zakresu inspekcji i nadzoru mogą uczestniczyć inspektorzy Komisji.
4. Wspólnotowa Agencja Kontroli Rybołówstwa (CFCA) zwołuje posiedzenie właściwych krajowych organów kontroli do dnia 15 listopada każdego roku w celu skoordynowania wspólnego programu inspekcji i nadzoru na kolejny rok.

Artykuł 25

Krajowe programy kontroli

1. Państwa członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim określają krajowe programy kontroli dla Morza Bałtyckiego zgodnie z załącznikiem II.

2. Państwa członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim ustanawiają szczególne wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z załącznikiem I. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi, po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo udoskonalane do czasu osiągnięcia docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku I.
3. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim udostępniają do wiadomości Komisji i pozostałych nadbałtyckich państw członkowskich, na swojej oficjalnej stronie internetowej, krajowe programy kontroli, o których mowa w ust. 1, wraz z harmonogramem realizacji.
4. Co najmniej raz w ciągu roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu przeprowadzenia oceny zgodności oraz wyników krajowych programów kontroli dla zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim.

Artykuł 26

Indywidualny program monitorowania

W drodze odstępstwa od art. 34c ust. 1 akapit 5 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 indywidualny program kontroli i inspekcji w odniesieniu do przedmiotowych zasobów dorsza może trwać dłużej niż trzy lata.

ROZDZIAŁ VI DALSZE DZIAŁANIA

Artykuł 27

Ocena planu

1. W oparciu o opinię STECF i Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego (RAC) Komisja dokonuje oceny wpływu środków zarządzania na przedmiotowe zasoby oraz na połowy tych zasobów w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia oraz w każdym kolejnym roku.
2. Komisja zwraca się do STECF o wydanie naukowej opinii na temat postępu dokonanego w kierunku osiągnięcia celów określonych w art. 4 w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia oraz następnie co trzy lata w okresie stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy z opinii wynika, że cele najprawdopodobniej nie zostaną osiągnięte, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dodatkowych i/lub alternatywnych środków koniecznych do realizacji celów.

Artykuł 28

Przegląd minimalnych poziomów śmiertelności połowowej

W przypadku, gdy na podstawie opinii STECF Komisja uzna, że minimalne poziomy śmiertelności połowowej podane w art. 4 nie są zgodne z celami planu zarządzania, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, podejmuje decyzję w sprawie poprawionych minimalnych poziomów śmiertelności połowowej zgodnych z tymi celami.

**ROZDZIAŁ VII
PRZEPISY KOŃCOWE**

Artykuł 29

Uchylenie

1. Niniejszym uchyla się rozporządzenie Rady (WE) nr 779/97¹¹ z dnia 24 kwietnia 1997 r. wprowadzające uzgodnienia w zakresie zarządzania nakładem połowowym na Morzu Bałtyckim.
2. Niniejszym uchyla się art. 19a ust. 1a rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 30

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹¹ Dz.U. L 113 z 30.4.1997.

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓLNE WARTOŚCI ODNIESIENIA DLA INSPEKCJI

Cel

1. Każde państwo członkowskie ustanawia szczególne wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Strategia

2. Inspekcja i nadzór działalności połowowej koncentrują się na statkach, które mogą prowadzić połowy dorsza. Kontrole wrywkowe stosuje się w odniesieniu do transportu i wprowadzania na rynek dorsza jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej, w celu zbadania skuteczności inspekcji i nadzoru.

Priorytety

3. Różnym rodzajom narzędzi połowowych przypisuje się różne poziomy znaczenia, zależnie od stopnia, w jakim ograniczenia w wielkościach dopuszczalnych połowów wpływają na floty. W związku z tym, każde państwo członkowskie określa szczegółowe priorytety.

Docelowe wartości odniesienia

4. Najpóźniej miesiąc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie zobowiązane są wdrożyć swoje harmonogramy inspekcji uwzględniające cele wyznaczone poniżej:

Państwa członkowskie określają i opisują strategię kontroli wrywkowych, którą zamierzają stosować.

Na wniosek Komisja może uzyskać dostęp do planu kontroli wrywkowych stosowanego przez państwo członkowskie.

a) Poziom inspekcji w portach

Zasadniczo dokładność, którą należy osiągnąć, powinna odpowiadać przy najmniej dokładności, która zostałaby osiągnięta przy zastosowaniu prostej metody losowego doboru, przy czym inspekcją powinno zostać objętych 20 % wagi wyładunków dorsza we wszystkich miejscach wyładunku.

b) Poziom inspekcji w odniesieniu do wprowadzania na rynek

Inspekcja 5 % ilości dorsza oferowanego do sprzedaży na aukcjach.

c) Poziom inspekcji na morzu

Elastyczna wartość odniesienia: wprowadzona po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze. Wartością odniesienia dla inspekcji na morzu jest liczba dni patrolowania obszarów objętych zarządzaniem w odniesieniu do dorsza, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych obszarów.

d) Poziom nadzoru z powietrza

Elastyczna wartość odniesienia: wprowadzona po szczegółowej analizie działalności połowowej prowadzonej w każdym obszarze oraz uwzględniająca zasoby będące do dyspozycji państwa członkowskiego.

ZAŁĄCZNIK II

Zakres krajowych programów kontroli

W krajowych programach kontroli należy określić, między innymi:

1. ŚRODKI KONTROLI

Zasoby ludzkie

- 1.1. Liczba inspektorów na lądzie i na morzu oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki techniczne

- 1.2. Liczba patrolujących statków i samolotów oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki finansowe

- 1.3. Środki z budżetu przeznaczone na rozmieszczenie zasobów ludzkich, patrolujących statków i samolotów.

2. ELEKTRONICZNY ZAPIS I PRZEKAZ INFORMACJI ZWIĄZANYCH Z DZIAŁALNOŚCIĄ POŁOWOWĄ

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z art. 13, 14, 15 i 18.

3. WYZNACZENIE PORTÓW

W stosownych przypadkach, wykaz portów wyznaczonych do wyładunku dorsza, zgodnie z art. 19.

4. WPLYNIĘCIE NA SZCZEGÓLNE OBSZARY I WYPŁYNIĘCIE Z TYCH OBSZARÓW

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z art. 17.

5. KONTROLA WYŁADUNKÓW

Opis urządzeń lub systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z przepisami art. 12, 16, 20, 22 i 23 niniejszego rozporządzenia.

6. PROCEDURY INSPEKCJI

Krajowe programy kontroli określają procedury, które należy stosować:

- a) przy przeprowadzaniu inspekcji na morzu i na lądzie;
- b) przy wymianie informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez inne państwa członkowskie i odpowiedzialnymi za krajowy program kontroli w odniesieniu do dorsza;
- c) przy wspólnym nadzorze i wymianie inspektorów, w tym przy wyszczególnianiu uprawnień i kompetencji inspektorów prowadzących działania na wodach innych państw członkowskich.